

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Stogom rastu male stvari, a uslugu sve pokrva. Mar. pol.

Iskani svakog četvrtka
aziti.
Dopisi se novčastu
nećakaju.

Nobiljgovani listovi se neprimaju.
Predplata a političkom stoji 25
for., za seljake 22 for. za godinu.
Razmjerno for. 2 1/2 i 1 za pol go-
dine. Izvan carine više poštarine.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Farneto br. 14.

obratno komore.
u Rovinju
gradova, novo-
lika, i pozvan
20. marča t.
posjeda.
ora u velikom
pnika dne 22.

dom izbora.

oljak naroda
teče izbora u
da to cine i

iri katoličko-
većinom vieća.
nškom vieću.

narhije odlu-
skupni pa-
nutke svojim
ećih izbora.

lavne točke
sljedeće: Po-
la jest vjera.

voje se ima
vojih biraći.

pati, katolič-
ci oni će se
olskih odno-

kršćansko-
kršćansko-
šeravici imati

šeravici na-
Kršćansko-
lika narod-
i svi narodi

naška prava,
nigmi vladati,
zi gospodar,

ngom svijetu
er da nejnja
i imadu svi

oristni i pu-
nakomjerne
jima u ovoj

ti nit narod
nad drugim;

tauja u ljud-
aju i žele
se izabere

o vieće, koji
to upravo
odnostna i

Svemoguć

izbor izbor-
većih ob-
dnosno da
ne te iste

to će se bi-
iti će na

na izvora,
zastupnika
gradovih,

U kojemu,

anovim

Gradu po-
gorko opla-
Razpravi

u suda ba-
pao je drž.
Neumayer,

bio je ka-
ratskog je-
eni lječnici

udnica bila
je mnoge

ovinjui žu-
nič, toni-
iz Malog

u je 9. ko-
n Lošinjui,
Giovanni

ji Ostro-
nanjerom,
ogodio ga

an za ne-
Scopinieli
mo sabljom

Neobjavljeni se dopisi ne tiskaju.
Pripravljena se pisma, oglaš. list.
Tiskaju po običnom otkliku ili po
dogovoru. Isto tako je za pečliti.
Novi se šalju postarškom na-
stavnikom (starego postalo) na
administraciju „Naša Sloga“. Ima,
premaže, i najbliža pošta valja
tože označiti.

Komu list nedođe na vrijeme,
naka to javi odpravničtvu u otvo-
ranu pismu, za koje se no plaća
postaršine, ako se izvana napiše:
„Reklamacija“.

Izbori u carevinsko vieće.

Pod tim naslovom smo već posljednji put priobćili nekoliko stvari i pod tim naslovom priobćivati ćemo sve, što je znamenitija, dok ne budu izbiri obavljeni. Neprijatelji našega naroda u Istri dižu se sa svih strana, u različnoj otvori, kako da zatome glas našega puka, kako da ga zavodu, kako da ga prevare, a sve za to, da ga potišu, da ga izbrisu sa lica istarske zemlje, i da tu zemlju prikažu talijanskom zemljom. Ako bi izbiri izpali na njihovu, onda bi naš narod u Istri spao na ono, što su Slovaci u Ugarskoj: ljudi bez ikakvog prava u crkvi, u školi, u uredu, u javnom životu, po svuda, robovi, sužnji, šćavi drugih. Oni bi radili za druge, a njihov jezik izgibao bi malo po malo i u samih seoskih kućaricah.

To ne smijemo dopustiti. Svaki, u kojega žiljak teče još starinska naša krv, koji čuti za svoju vjeru, za svoju narodnost, za svoj jezik; svaki, koji hoće, da naš narod ostane u životu, koji neće, da zamrie, koji hoće, da narod napreduje duševno i tjelesno; svaki, koji hoće, da ova naša zemlja zadrži svoje starinske lice, koji neće, da se potalijanči, i da pak s vremenom pade pod tuđe kraljevstvo; svaki, velimo, takav valja, da učini svoju izborničku dužnost, da ide birati, kad bude za to pozvan, izbornike i fiducijare, mu ževe naše vjere i našega jezika, koji nisu niti neće izdati svoega roda nit poroda, svoje krvi, svoje vjere, svoga jezika, svojih muževa.

Već smo zadnji put rekli, da će u Istri stojati dva tabora jedan protiv drugomu: talijanski i hrvatsko-slovenski. Ovaj, hrvatsko-slovenski, zastupa političko društvo „Edinost“ i „Naša Sloga“ u Trstu; onaj, naime talijanski, svi oni, koji su protiv prvomu. Svi, svi, pa zvali se oni Talijani ili Istrvani ili još kako, svi ti su protiv našem narodu, svi služe talijanskom taboru, svi rade za Talijana, svi su u talijanskoj službi, i mnogi dobro za to plaćeni. Sed su već u toku priprave za izbore, priprave navlastito za izbor fiducijara u obćoj ili petoj kuriji, i u kuriji seoskih obćina.

Priobćujemo ovdje nalog na obćinska poglavarstva glede izbornih listina i objavu, koju imadu razglasi obćinska glavarstva, i što su već i učinila, radi izloženja i pregledanja tih listina.

Nalog c. kr. kotarskih glavarstva na obćinska glavarstva glede izbornih listina.

C. kr. kotarska poglavarstva razaslala su dne 24. pr. mjeseca na sva obćinska poglavarstva u kotaru dopis.

U tom dopisu pozivaju se obćinska glavarstva:

1. da sastave bezodvlačno drugi eksemplar izbornih listina za petu kuriju;
2. da potpišu sve izborne listine i da na nja utisnu pečat;
3. da priprave objavu za izbore, predviđenu u zakonu (§. 25. izbornoga reda, odnosno §. 4. ministarske naredbe od 28. septembra 1896.);
4. da dne 3. febrara 1897. izlože jedan eksemplar izbornih listina za petu kuriju, jedan za seoske obćine i jedan za gradeve u obćinskom uredu, na uvid obćinstvu, i neka oglaše to u obćini gori spomenutim objavom, koja se niža priobćuje;

5. da isti dan, dne 3. febrara 1897., pošalju drugi eksemplar listina košika za petu kuriju, toliko za kuriju seoskih obćina i za kuriju gradova, c. kr. kotarskomu poglavarstvu, ujedno sa obćinskimi izbornimi listinama, koje su služile za temelj sastava rečenih listina;

6. da prigovore ili reklame protiv izbornih listina pripošalju c. kr. kotarskomu glavarstvu 3 dana pošto su uloženi.

7. da posle roka izloženja, to jest posle 10. febrara 1897., pošalju izborna listine, koje bijahu izložene, c. kr. kotarskomu glavarstvu, sa dokazom, da je izloženje listina bilo objavljeno.

8. da, pošto su jednom listine izložene, neimaju na njih ništa promjenjivati, osim da c. kr. kotarsko glavarstvo koju promjenu naredi.

C. kr. kotarsko glavarstvo poziva k tomu obćinska glavarstva, da se strogo drže svega toga, što je tu rečeno, kao i rokova u ustanovljenih, i dodaje, da je svaki obćinski glavar osobno odgovoran za sve ono, što se tu naredjuje.

Javna objava glede izloženja listina. Objava glede izloženja izbornih listina u svakoj obćini Istre glasi, ua temelju rečenoga zakona i rečene ministarske naredbe, ovako:

I. Počev sa 3. febrara 1897. su u obćinskom uredu, u uredovih urah, izloženju i uvid obćinstvu, i neka oglaše to u obćini gori spomenutim objavom, koja se niža priobćuje; 5. da isti dan, dne 3. febrara 1897., pošalju drugi eksemplar listina košika za petu kuriju, toliko za kuriju seoskih obćina i za kuriju gradova, c. kr. kotarskomu poglavarstvu, ujedno sa obćinskimi izbornimi listinama, koje su služile za temelj sastava rečenih listina; 6. da prigovore ili reklame protiv izbornih listina pripošalju c. kr. kotarskomu glavarstvu 3 dana pošto su uloženi. 7. da posle roka izloženja, to jest posle 10. febrara 1897., pošalju izborna listine, koje bijahu izložene, c. kr. kotarskomu glavarstvu, sa dokazom, da je izloženje listina bilo objavljeno. 8. da, pošto su jednom listine izložene, neimaju na njih ništa promjenjivati, osim da c. kr. kotarsko glavarstvo koju promjenu naredi.

žene na uvid izborne listine, prvo za petu kuriju, drugo za kuriju seoskih obćina, treće za kuriju grada ili trgovišta.

II. Prigovore ili reklame protiv izbornih listinama za upisivanje onih, koji nisu upisani, a imadu prava na to, i za brisanje onih, koji su upisani, a ne imadu prava, imadu se uručiti obćinskomu glavaru (a nasloviti na c. kr. kotarsko poglavarstvo) u osam dana, što su listine izložene, to jest od 3. do 10. febrara 1897. uključivo.

Reklamom ili prigovorom imati će se priložiti dokazala za ono, što se u njih tvrdi, ako nije ono, što se tvrdi, notorno, ili posve poznato. Prigovori ili reklami, uloženi posle 10. febrara 1897., neće se uzeti u obzir nit u razpravu.

Tim eto već smo u dobi, u kojoj su sve izborne listine izložene na uvid u svih obćinskih ureduh u Istri, u kojoj ima svaki birnač pravo za se i za druge pregledati listine, i za se i za svakoga drugoga učiniti prigovor ili reklam, t. i., zahtjevati, da se unese u izborne listine onoga, koji ima pravo biti u njih, a nije unesen, i da se briše onoga, koji je unesen u listine, a neima prava na to. To se može činiti od 3. febrara, od jučer, napried, i sve do 10. febrara, to jest do buduće sriede, i sriedu.

Takav prigovor ima biti naslovljen na ono c. kr. kotarsko glavarstvo, u kojem obsegu nalazi se obćina, i izručiti obćinskomu glavaru, koj je pak dužan poslati prigovor na dotično c. kr. kotarsko glavarstvo.

Kao dokaz u obćoj kuriji je glavni potvrda župnoga ureda, da je onaj, koga se hoće upisati u listine, navršio 24 godine, ili da onaj, koga se ima brisati, nije navršio 24 godine. Gospoda župnici datu će takve potvrde bez ikakvog troška. A te dokaze treba priložiti prigovorom ili reklamom. Kao dokaz može biti i otpust od vojničstva ili aličan koji spis.

Glavni dokaz za kuriju seoskih obćina jesu porezne knjižice, i te valja da prilože reklamom onj, koji nisu unesen u izborne listine, a hoće da budu. Svaki, koji plaća 5 for. izravnoga poreza, ima pravo glasa. K tomu i svaki onaj, koji bijaše kod posljednjih obćinskih izbora u prvom ili drugom izbornom tjelu, ako plaća i manje od 5 for. izravnoga poreza.

Glede suposjednika, to jest glede onih, koji imadu zajednički posjed i gospodarstvo, izdale su c. i. kr. oblasti u najnovije doba znamenitu naredbu. Svaki suposjednik ima pravo glasa takodjer u kuriji za seoske obćine, ako je porez svih tolik, da na svakoga njih pada 5 for. izravnoga poreza, ili toliko, koliko iznaša najniži porez u drugom tjelu kod posljednjih obćinskih izbora. Na primjer, ako su tri brata skupa u gospodarstvu u plaćaju 15 for. ili više izravnoga poreza, onda ima svaki brat pravo na svoj glas. Ili, ako najniži poreznik u drugom tjelu obćinskih izbora plaća 3 for. izravnoga poreza, onda imadu tri brata ili tri druga suposjednika svaki svoj glas, ako plaćaju 9 for. ili više izravnoga poreza. Prema tomu moradu se listine službeno urediti; i ako nisu, nek jih čine urediti biraci; a svaki u svojoj obćini ima pravo na to.

Prvanjih godina događalo se je po talijanskih istarskih graditih toliko nezakonitosti i nereda i napadaja, da su naši ljudi govorili, da neće več idi birati, ako budu morali ići za to u gradit. Hvala Bogu i u tom obziru biti će snda bolje. Veće obćine, i guje bijaše nereda i gdje ga ne bijaše, se je razdielilo za izbor fiducijara za obću ili petu kuriju na više birahista. Birati će se na više mjesta. U obće neće naši ljudi morati ići birati fiducijare ni za tu kuriju u graditce. Graditni Talijani birati će većinom sami, a biraci seoskih obćina za se u jednom ili drugom mjestu. Nam je poznato na pr. da će biraci celokupne obćine porečke birati na tri mjesta; jedan u gradu Poreču, drugi najbrže u Novoj vasi, a tretji u Zbandaju ili Baderu. Tako će biti i biraci obćine craske razdieljeni u tri odjela ili sekcije. Jedni, graditani, kopaci i vlstela, birati će u gradu; drugi, biraci seoskih obćina, jedan dio u Beležu, drugi u Belomu. Slično i druguda, po svih većih i prastranjih obćinah. Keja sela će imati gdje birati, to mogu naši ljudi saznati, ako ne kod obćine, a ono stalno kod kapitanata. I mi preporučamo ovim svim našim domoljubom u svih obćinah Istre, da na dobu saznanu, u kojih mjestih će birati pojedinih poreznih obćinah birati. Izbornike ili fiducijare za seoske obćine izabirati će se na jednom mjestu-

kovu lubu nje. Dunke sior i onin nehratite dana peryo noći. Svakako mislimo storit jenu provu. Čemo Vas malo poslat na spas, pak čemo, da drugi malo vide, ako je to tako bas sve va skyadru. Bi moglo bit anke da ni, zac ako se je nasio guojia, kade je bila bilu sveta crevak (a Bog mu prosti, ako je ki kriv), bi ga se moglo naći i kade ni blizu ni crekve ni svete sakramenti. — Nego san se stal terd kako kamik, ancine, je go san se zel va se, pak san jin otel dat jedon drugi nauk, pak san jin prostal f-prave nase novoge ono ca smo napisali, da ti Hrvati ete, da se samo hrvatski vadi i nise drugo. A na to mi jedan od oneh mercian reco: Sior Tonin, to neka oni povedaju kakovemu tovaru, a ne nan drugen, ken pomalo hvala Bogu opet vid sluzi. Ca morda ni Hrvati nas mlađi duhtor Ivanić, a ca on nezna i latinski i nemski i talijanski boje leh vi sior Tonin i vas podesta i vasa siora Rosa? A kade ete sior Tonin nasć terjeja Hrvata leh je Laginja, pak js san ga na svoje usi cul va Poroco na dicte, kade je govoril talijanski, kako da bi na unkinu repu rezal, a oveh sest let ca je na velen parlamente va Bece, da govoril nemski boje leh mlogi Tudeac. Dunke s ten van vi sior Tonio, kako bimo rekli po nuuu, nerazbijajit nec. — Dunke Jovani moj dragi, s nasem komedijami s pukom mi čemo berzo na kraj. Pak je progledal, pak vidi, da Hrvati, ale Slovinae, ale Iliac, da to pride na svejeno, i da ga mi slepimo, kad ga ndimo, da mi

PODLISTAK.

Pod večer.

Paron Jovani danas cell dan neč sam osobnu gudnja. Poslušal sam ga s pod gromaći i tuliko da nisam pukal od smela, kćko je sam sebe štocal, da mu negredu računai pravo. Ovako je govoril: Per la m. santa, nis nećemo opraviti. Ja san jin govoril dosta sladko, kako da san z Vedeza, ma svejeno ni pravo uhitilo. San mislel, da ča najbolje tretit, ako zapleten va nasu urezu onega od blizu svetega Petra. San računual, da je pred meso let pokojni postolar va Lorraine poslalno stvoril talijansku pulitiku sva kola poligana, pak zac nebi tako i pol nas. Ma joga ni pravo uhitilo: ovi vrazi od Hrvati, via ovi nasi studiani, su svejeno svetu dosta oči operli. Ja san mislel, da kad jin va glavu zabijemo, da nisu Hrvati, da je sre spaseno za blazenu mater talijansku Ma ni slo. Ki vrah bi se spametil ca mi je nekidan jedan zbookul. Ja san ga za saki nacih tormental i mučil, da mu dokazen, da mi nismo Hrvati, a kada san se vas spotil od muki i od nauka, ta figura p. se nasmeje, kako da je sve školni pasul, pak mi govoril: na celu paron Jovani, zac se oni toliko riskaldaju zato? Oni moraju bit va svojen serce pravil terdi Talijan, ah oni tega nete reč, zac znaju, da bimo jin sje kabanicu obermili. Ja san na to skočil, tje leh Tonin, kad ja na dolnje usta udren

telefon, a on zabriec: Komandi! Fiol d'un c, san mi rekul, kako mores ti reč da san ja Talijan? Ja san pravi Slovinae, Ilirik, kako me je mat rodila. A on mane na to: Aj nisu paron Jovani ni Slovinae ni Ilirik, zac da su, onput bi oni va posleb od nasogu komuna kapitanatu pisali va nasen zajlike i juete bi va nasen zajlike, a mane je receno, da oni pisu stvari od nasoga komuna oblasten talijanski, pak mi je receno, da se Talijani hvale, da se nas komun nahaja in bone mani italiane. Dunke vidi oni sior Jovani, da oni nisu ni pravi Slovinae ni pravi Iliac, nego jena pasta za tuju muku. — Ja san na te besedi skočil jos duplo vise leg Tonin kada mu podputo zatelefonan i pocel san ga spodat kako jeneda prasca, da kako se more postupit te besedi govorit — A on na to ni pet ni sest, leh mi ju odbrusi judi moji ovako: Znanu ca jin je paron Jovani! istina je, da su oni nekoliko tic ulovili, ma to će sve prit na se, zac jin bisak navaja vrah sledna. Vidu ja ču jin povedet nec, ca se je zgjevoleno na Vedeze kade san ja bil mladi. San poznaval jeneda suseda, ki je imel sina, ki je kasneje bil sprosul nekamo dugo, dugo, kade da se zlato kopa. Kada je ta sin bil mići, pak ni otel mlati cut, bi mu pokojna mat, Boh joj daj duše lahko, jos s jaccen glason ponovila, ca je otela, i bi mu rekla: progann neg, ca neruzumez hrvatski! Dunke polag tega oni, paron Jovani, jako lahko moge razumeti da puli nas hrvatski, ale slovinski, ale ilirski, je svejena pasta. Ona pokojna starica n-

govorila juste onako terdo, kako je navajan Spincic, ma sejeno je rekla, da je to hrvatski. Dunke vidu malo oni paron Jovani, kako oni praznu slamu mlata, kada svet amučuju, da neka nebudu Hrvati i neka neroco, da govori hrvatski. — Ta mercina me je s ten tako smutli, da mu nisan znal ca odgovorit, nego san zatelefonal ca san jace mogal Toniu. On pritece berzo, berzo i govori: ca bis kuajado? Na to san se jes juce razjadjil, zac san poznal, da mi voč i Tonin obernja herbat; i ou mi govori hrvatski: Ca bis?, a ne po talijansku kako do snda: Komandi sior? San otel znat razlog temu promenjenju i pitau Tonina, da nebi on drugi razumel: Kome stā l'affar? A Tonin, na mestu da govori po talijansku, kako suuo se ved navadil, pocne na moje voko cudo ovako: Po svetega slabo! Ov nemi svetina se ved neka na bisak. Su bili jeno dva tri pul mane leh san derzal, da su najterji suprot Hrvaten, pak san jin stal ono, ca smo mi dva va onu pravu uslogu dali nastampat. Ma mi smo ten juden dali prevēć knufidenci, tropa libertā go gavemo da si, pak san slabo pasal; ma slabo do kraja. Kada san jin spijegeval, da su Hrvati zapušcali komun, ki su pred nami va ten bill i su samo s popi boće igrali, a sada da sve go, kako po rige, mi je jedun zabrusil: i on put je slo kako po rige, dokle su oni perrasnji va ten bill; va ovedocit se pravo, treba sako toliko oneh kovi va ten zet i drugi klast, pak onput, a najdo, da saki nori onon perrasnjen ka-

kovu lubu nje. Dunke sior i onin nehratite dana peryo noći. Svakako mislimo storit jenu provu. Čemo Vas malo poslat na spas, pak čemo, da drugi malo vide, ako je to tako bas sve va skyadru. Bi moglo bit anke da ni, zac ako se je nasio guojia, kade je bila bilu sveta crevak (a Bog mu prosti, ako je ki kriv), bi ga se moglo naći i kade ni blizu ni crekve ni svete sakramenti. — Nego san se stal terd kako kamik, ancine, je go san se zel va se, pak san jin otel dat jedon drugi nauk, pak san jin prostal f-prave nase novoge ono ca smo napisali, da ti Hrvati ete, da se samo hrvatski vadi i nise drugo. A na to mi jedan od oneh mercian reco: Sior Tonin, to neka oni povedaju kakovemu tovaru, a ne nan drugen, ken pomalo hvala Bogu opet vid sluzi. Ca morda ni Hrvati nas mlađi duhtor Ivanić, a ca on nezna i latinski i nemski i talijanski boje leh vi sior Tonin i vas podesta i vasa siora Rosa? A kade ete sior Tonin nasć terjeja Hrvata leh je Laginja, pak js san ga na svoje usi cul va Poroco na dicte, kade je govoril talijanski, kako da bi na unkinu repu rezal, a oveh sest let ca je na velen parlamente va Bece, da govoril nemski boje leh mlogi Tudeac. Dunke s ten van vi sior Tonio, kako bimo rekli po nuuu, nerazbijajit nec. — Dunke Jovani moj dragi, s nasem komedijami s pukom mi čemo berzo na kraj. Pak je progledal, pak vidi, da Hrvati, ale Slovinae, ale Iliac, da to pride na svejeno, i da ga mi slepimo, kad ga ndimo, da mi

samo, ali tako, da se neće nigdje birati u gradu za seoske občine, nego u jednoj ili drugoj seoskoj poreznoj oblasti. I to je pravo. Stanovnici seoskih obćina, nek biraju, u selih. Ta naredba dobro je... za naše ljude, koji su morali u talijanske gradice... na izbore; dočim je ravnodušno za naše obćine, gdje su grad i seoske občine iste naravnosti.

U lojem baš selu će se birati u svakoj obćini, to bi reč, da još nije ustanovljeno. Nek naši to na dobru saznanju, i nek po mogućnosti i nam to javi.

Neki Talijani dali su javiti u svoje židovske novine u Beču, da se istarski Talijani nadaju, da će oni dobiti nesamo petu ili obću kuriju, nego i obću zastupnika kurije seoskih obćina. Dobar apetit! Kad bi bilo tako, onda bi Istru u Beču bila zastupana po samih Talijana, onda bi se svijetu prikazala kao talijanska zemlja; onda bi to značilo smrt za naš narod u Istri. Nas je u Istri mnogo više, nego li Talijana. Ako svaki učinimo svoju dužnost, onda će preostati Talijanom i njihovim pomoćnikom, plaćenikom, i njihovim prijateljem, Židovom i ostalim.

Na noge dakle! sad je doba, da pokazemo, da jesmo, da hoćemo da budemo, i da napredujemo kao narod.

Pravo izbora u petoj kuriji i u izvanjskih obćinah. Premda smo u „Naputku“ k predstojećim izborom u petoj kuriji za državni sabor dosta jasno kazali, tko ima pravo birati u toj kuriji, ipak nam dolaze upiti s raznih strana istro da li će oni, koji biraju u petoj kuriji, imati pravo izbora u jednoj od ostalih kurija.

Ovo pitanje tiče se osobito naših birača na vas čini u seoskih obćinah pak njim ovo čini još jednom kažemo, da će imati pravo izbora u petoj kuriji i u izvanjskih obćinah oni, koji su do sada birali za Beč... izvanjskih obćinah. Tko je dakle do sada birao fiducijare za Beč ili Poreč, taj će birati sada fiducijare u petoj kuriji i fiducijare u staroj ili četvrtoj kuriji tj. u izvanjskih obćinah. Takovi birači imati će dakle dva glasa — ako budu pazili, da dodju u izborne listine.

Svih birača je sada glavni posao, da pregledaju izborne listine i da reklamiraju izbornu pravo, ako nisu u izbornoj listini napisani.

Naši prijatelji širom Istre dobili su naputke kako im je postupati kod reklamiranja za petu kuriju i za izvanjske obćine. Oni birači dakle, koji nebi znali, što im je činiti, da dodju u izbornu listinu, neka se obrate na gg. svećenike ili druge mudrije glave.

Tko ima pravo u petoj kuriji? Protivnici naši truse medju narod glas, da neće imati pravo izbora u petoj kuriji onaj mladić ili muž, koji je navršio 24 godinu, ako nezna pisati i čitati.

Mi smo jurve o tom pisali čim su obijeno ale drugo. To bi bilo sejeno, kako da jenemo coveku, kega zovu Ivić, pocnes dokazat da on je Zvauić, kad znaš, da jeno i drugo je Ivan. Anči jedan mi je zabrusil, da jos tovar ima tri imena va samoj Istre, zac negde... zovu tovar, negde osal, negde magarac, pak da... imo mi njin kao čemo, oni da te bit pravi istarski i Hervati, to je Slovinci, za razliku od istarskih talijani, zac nas zajik da je hervaski, a naša zemlja da je Istru, zato, da oni neba bit Talijani ni derat s njimi, zac da onpuat komaj bi bili prodanci. — Na te besedi mi je uterual zajik i sam megal samo reč: alora persi per persi! — A jano: ku strela! ca jin nisi mogal udrit na popi okako, kako ja znaš, pak bis jih bil vaie opet oberual na ono ca čemo mi! A Tonin mi na to reče: San skusil i to, pak san i tu dobil kope. San pocel govorit suprot popi ca san gerje mogal, pak svejeno ni obvaljalo Jur znaš, da ga ni pod suncek ki je bil terji kuntuo papa ca je Porobanja. I pur on sam od Saula postal je Povaj, preobrazil se je kako dan od noći. Jos se justo ne ufa pred svemi zac ga je kako gram kakov je bil, ma i on mi ju je zabrusil, da ni gnujsa ca misno srekl suprot pokojnemu, kega su pred malo dan zakopali, da jur je bil terdi Kranjac od hervaske partide, ma da kulikeh je navadil i stat i pisat najd pervo po nasu po hervaski, a potle i nemski i talijanski, i da su bili pogani, ki su onako suprot njemu delali za dobro ki je paku storil. — Inezma nas partide je egubljena, zac konac konca jos mi je on taneki zabrusil, da bi nas podesta otel bit prave ono ca je, da bil morat na vrata od sela za plisat „Rožino selo“ a ne po talijanski „villa Rosa“. Dunke da ni trebe jeau govorit, a drugu delat, i da oui se nedaju kupit ni prodati od nas Talijani i Boh!

ćine počelo sastavljati izborne listine za petu kuriju. Tada smo najme doznali iz porečkoga kotara, da načelnici pitaju župane popis obćina, koji su dovršili 24 godine i koji znadu čitati i pisati.

Tako se dogodilo primjerica u obćini Motovun. Tako postupanje je protuzakonito. Po zakonu nije dužan nitko znati ni čitati ni pisati a ipak ima pravo izbora u petoj kuriji kao i u svih drugih kurijah.

Preporučamo dakle našim prijateljem, da poduče puk i da mu budu na ruku kod reklamiranja izbornoga prava.

Talijanskim načelnicom došlo bi svakako dobro kad bi se mogli poslužiti spomenutom nezakonitošću, jer ima na žlost mnogo našega puka, koji neza čitati ni pisati.

U obće preporučamo svim našim jedno-mišljenikom, da se strogo drže „Naputka“ k izboru za petu kuriju, što smo ga napisali u zadnjih dvih brojevih. Tko se bude onoga držao, neće pogriješiti i zadobiti će izbornu pravo u slučaju, da mu ga talijanska gospoda zataje.

Istarski sabor.

U Poreču, 28 janara 1897.

II. sjednica.

Prisutni: predsjednik gosp. vitez M. Campitelli; vladni povjerenik gosp. Alois Fabiani i 19 zastupnika (galerija srednje posjeđena).

Predsjednik otvori sjednicu u 11 iu pol sati, te reče, da će se zapisnik prošle sjednice pročitati u budućoj sjednici, jer sabor neima još te tajnika, koje će se danas izabrati. Spominje žlost u vladajućoj obćini, koja juje stigla 19. maja 1896 smrdi nadvojvode Karla Ljudevita, brata Njeg. Veličanstva, te pozivlje sabor, da dade izraza dubokoj sućuti tim, da gg. zastupnici ustanu sa svojih stolica.

Preč. porečko-puljski ordinarijat pozvao je saborske članove otvorenički k sv. misli, kojoj su saborski članovi prisustvovali; predsjedništvo se je pismeno zalivalo preč. ordinarijatu.

Presvj. g. biskup Šterk izpricava se, da nemože radi posala prisustvovati ovom zasjedanju.

Zapriječeni bijahu doći k I. sjednici zastupnici Vidulich, Spineić, Laginja i Dr. Venier.

Zastupnici Rizzi i Glezer neće prisustvovati kod više sjednica. M-dju zastupnike razdijeliti će se razna izvješća, obracne i druge spise.

Zast. Varetou pita predsjedništvo, koje korake je učinio zem. odbor u pitanju željeznice Trst—Poreč i kakav se je do sada po-tiglo uspjeh.

Pri-jednik Gambini odgovara vrlo obširno dokazujuć sa pripravljenim spisi što je sve zemaljski odbor u tom pitanju učinio. (Iz upita i odgovora moglo se je odmah uviditi, da bijasne sve prije dogovoreno, te bijasne unajstna primjetba zastupnika Mandića, koji j. na koncu doviknuo: dobro su od igrali svoje uloge.)

Zast. Dr. Venier zahvaljuje se predsjedniku Gambini-u, te obrazloži i stavi prešan predlog, da se pozove putem zem. odbora visoku vladu, da pospješi i dovrši pitanje o željeznici.

Za premošt glasovao je čitav sabor. Predsjednik Gambini pozdravlja sa veseljem predlog, koji će imati bez dvojbe povoljni posljedica, pošto ga je podupro čitav sabor. Predlogu dodaje, da se ga odmah priobči brzojavno ministru željeznice i ministru financaja.

Predlog bijaše prihvaćen jednoglasno. Predsjednik konstatuje sa zadovoljstvom tu jednoglasnost.

Zatim se prešlo na izbor saborskih tajnika i revizora.

Tajnici bijahu izabrani sa 14 glasova zastupnici Polesini i Varetou. Predana bijahu 4 čista listića.

Revizori bijahu izabrani sa 14 glasova: Canciani, Polesini, Tamaro, Gambini, Cleva i Vergottini. Manjina predala je 4 biela listića.

Predsjednik priobčuje razne podneske kao zakonsku osnovu o lovu itd. te predlaže, da se to izruči političko-pravnom odboru. (Ovaj i svi slijedeći odbori bijahu izabrani na predlog Vergottina od toliko i toliko lica) U taj odbor od 5 lica bijahu izabrani sa 15 glasova: Bubba, Bartoli, Bennati, Costantini i Vergottini. Četiri listića biela.

Predsjednik priobčuje razne podneske gospodarskog sadržaja. Izručuju se financijalnom odboru od 7 lica; izabrani bijahu u taj odbor sa 15 glasova: Bubba, Canciani, Dublanovich, Polesini, Varetou, Vidulich, Venier i N. Četiri listića biela.

Predsjednik javlja podneske stigle na sabor o školstvu, molbe za podpore, milostinje itd. Izabire se odbor od 5 lica sa 15 glasova i to Costantini, Bennati, Glezer, Rizzi i Tamaro. Četiri listića biela.

Zatim pozove predsjednik sve te odbore, da se čim prije konstituiraju.

Zadnja točka dnevnoga reda bijase: Izvješće zemaljskoga odbora o namaknadnih izborih za sabor u izvanjskih obćinah polit. kotara Lošinji i Volosko.

Prisjednik Chersich čita dotično izvješće s predlogom, da se odobri izbor zast. Kozulića, a onaj zast. Jenka i Mandića, pošto da bijahu kod ovoga počinjene nekoje nepravilnosti, da se izruči posebnom odboru.

Za odobrenje izbora zast. Kozulića glasuju skoro svi zastupnici a za drugi predlog sama većina.

Na predlog zast. Vergottina izručuje se izborni spisi o izboru u izvanjskih obćinah polit. kotara Volosko jur izabranom političko-pravnom odboru.

Tim bijaše iscrpljen dnevni red te predsjednik diže sjednicu i ureče buduću za ponedjeljak dne 1. febrara u 11 sati.

Razgovor

medju Antonom i Menigom kod Zrničevoga vrta u sv. Nedilji-Labinci.

Menigo: Dobro jutro kunjudo. Anton: Bog ti daj dobro jutro.

M: Kadi si to bija?

A: Vero da uomi zamiris, san goni živinčeta u pušu.

M: Sednu tu, ču ti ništo povidat naših novic od Labinci. Si bija u nedilju poli svete maše?

A: Nisan, kunjado moj, zac sam bija bolan.

M: Joh, da biš bi ti vidil kako je mučal naš iluštrišni delegato kada su pivali pozdrav Mujke Božje u hervaskom jeziku! Ma ni stia mučat kada su kod svete maše za niko pokojne pivale gospoštine pismu od mrtvih po latinaki.

Onaj put san misli, da ču u njenu mihi pukati kako se je napijuja. Dragi moj kunjado, kada san njega čul da piva, san se bogyne obazrel da vidin i čujen bolje našeg Farlana kako škriplje na organu.

A: Ma ču misliš, da naš, kako biš ti reka iluštrišni delegato nezna hervaski; ter vero doma ne govori ako ne hervaski; i kada grede po hišah da votaju za njega, i onda zna govorit lipo hervaski.

M: Za sedan lit nazad se spominjen kako su lipo pivali u crkvi u velikem tjeđau u našem lipem jeziku, i molitre za mrtve, i pake uprav on, a sada neće čuti niti glasa za pivat hervaski.

A: Kunjado moj dragi, da ti povidan neč drugo, da znaš ču mo je tokalo u torak jutro.

M: A ču, nu da čujemo.

A: San su usta na četiri ure u jutro, da ču poiti k maši i san iša, da se jeno malo pomolim prije maše. Kada dojdoh na pol puta, mi je jedan prijatelj reka, da maše ne bude to jutro. Dragi kunjado sudi ti jeli to pravo?

M: Šabo je biti, bi reka talian, „beki e bastoni“. Tako toka nas s ten našen pastrom. Bog pomozu na bolje.

A: Drugi kunjado, sada ču ti još ništo novoza povidat, ma te molin ne moj ti nijemou povidat. Neki dan u nedilju san hodil po česti u Labincih i san vidil poli šterno komunje jedan čapic tlianasi i svi su me zvali neka greu i ja bliže. Sai san i misli, da drže čuretu u rukah, i to doboto, da ti ne voretu povidat od smiha. Ha, ha, ha!

M: Ča, ča?

A: A vero za ti reč pravo su držali niki lističnu od Matolja, koji je sada se počo izdavati, da ču on svet pomunit.

M: Ha, ha, ha! Vero san vidil i ja, da toto u Labinci niki rošo ih nosi u ruci kako mačak misa u zubi.

A: Kunjado moj, svaki brek laje za čapat kruha, tako i naš rošo misli čapat na bisak jeno malo tiči bez kreljuti, ali ja znam da neće.

M: Vidil kako su privariti ti ljudi. Nigdar nebi bija reka, da tako skaču na ljude kako nikaki prazi.

A: Ha, ba, ha! Ala Bog ti prosti dragi uoi kunjado. Da smo čuda akupa, biš me učinia puknut od smiha. Donke misliš, da su oni kako prazi.

M: Ni se ču smijati Delaju s nami baš kao prazi. I do Poreča se seli strcu, i naše mliko nam sču. Ma ne bude dugo duvalo, zac in je jeno malo propalo. I ona kuća, koja ima onc tabele, ču poiti brzo lovit srledo.

A: Kada je tako, i ja ču poslušat moju žou, ču poiti protiv njim votat seli od sada

naprid. I ti ču tako. I neka učino svi muški. Poljušajmo naše žena. Nemojmo da budu ženske pametajoz od muškich.

M: Ne bojs ne, svi te poč ki sa pravi muški. Drugi put ču ti još kn povidat. Za danas dosta, moram poiti doma. Bog s tobom.

A: Bog i s tobom!

I z k a z

prinosu na ravnateljstvo „Družbe sv. Ćirila i Metodaja“ za Istru tekom mjeseca siječnja

Pop Ante Andrijičić, blagajnik čitaonice u Baški dostavlja prihod od zabave od iste narodne čitaonice dane... for. 16.88

Marija Mavrović, blagajnica podružnice ženske u Mihotičih dostavlja članarinu za god. 1896. u iznosu... 6.—

poviše kao uzlaznu na zabavu na Silvestrovo pripisanih od dra. Vitzeida... 2.—

„Budislav“ iz Antinjana pripisilje svoj godišnji dar za g. 1897... 10.—

Ivan Prebilić, Pasjak-Ješane pripisilje kao dar... 1.—

Anton Šterk, pomorski kapetan i član ravnateljstva ugarsko-hrvatskog parobrodarskog društva na Rieci dostavlja kao dar za „mlado leto“ (drugih 5 for od istoga pripisanih u istu svrhu „Bratovštini“ hrv. ljudi u Istri“ otposlani su na njihovo opredjeliste).

U istu svrhu kao gori dostavlja g. M. Pollich, član ravnateljstva ug.-hrv. parobrodarskog društva na Rieci... 5.—

Mate Šurić, ravnančki učitelj u Kululjanovu pripisilje u mjesto vienca na odar svog milog prijatelja i kuma preč. g. Nikola Pobora, kanonika i arcidijakona bakarskoga... 5.—

Rikard K. Jeretov, povjerenik u Zdrnu pripisilje postanski čeck-nu sabranih u Dalmaciji tekom prošlog mjeseca uz svoj mjesecni prinos od 1 for. ukupno... 41.77

Pripisilje zagreb. gimnazijalci Pop Ante Ragnusia, župe-upravitelj u Lubenicah pripisilje članarine za godinu 1896. u iznosu... 26.08

Sveučilišni građani iz Opatije i Voloskog izručuju po gusp. drnd. med. Ivauu Letišu čisti prihod od plesne zabave i koncerta, priredjena dne 16. tek. mj. u prostorijah hrv. čitaonice „Zore“ u Opatiji... 2.—

Gospodja Šabec izručuje prihod banke „Trick-Dogg“ u Opatiji... 26.—

Albin Klun, kapelan u Buzetu pripisilje svotičn crkvenih pjevača na uspomenu surti mučenika Ostromana za hrv. školu u Malom Lošinju (medju darovatelji je jedan Silvestrac iz krajvine Italije)... 2.40

Častni g. Ant. Jaklič, urednik „Pensiero Slavo“ pripisilje darovanih od Andreis iz Novorossijske 8 rubalja... 6.40

od P. Karlovića, kapetana pomorskoga... 5.—

od M. Bratičevića... 2.50

od Matjanjica... 2.—

Mč. g. Fr. Ryslavj, žopnik u Munah daruje za oprost od čestitauja prigodom mjene godine... 1.—

Božo Bakmaš iz Trsata pripisilje sakupljenih na piru g. Ivana Zavarisa sa gđijcom Francicom Glazan iznos od... 5.—

Ant. Greblo, blagajnik podružnice u Ciritežu pripisilje godišnje prinosu za god. 1896. većine članova u iznosu... 29.07

Kristijan Bogatec, nadučitelj u Podgradu pripisilje iznos, sabran u krčmi g. Martina Pirca, prigodom njegovog (ovog potonjeg) praznovanja dne 20. janara t. g. mjesto u novembur pr. god. u društvu g. Frana Dubrovića a. kr. bilj-znika... 5.77

O p a z k a. Moli se, da se od gospođe pripisiljelja novčanih prinosu i svih dopisa uvazi već jednom objavljena izjava blagajnikova, uvrstenu u br. 39. od dne 24. septembra pr. god. „Naše Sloge“.

po kojoj da se dotična pošiljka izvole slati direktno na „Ravnateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda u Volosko“, a nipošto na pojedine članove odbora ili čak na osobu, koje u poslovne družbe ne utječu. To se traži radi tožnijeg vođenja računa kao što i sbog prikrate suvišnog dangubljenja počinacem.

Volosko, dne 1. februara 1897.

Dr. Fabianić
blagajnik.

Franina i Jurina

Fr. Ma ča bi reč, da se neki prodanci snajaju va Poreč?

Jur. Nebudi trubilo, ter za to su prodanci.

Fr. Va kičeh da mislo od sada talijanske naradni sadit.

Jur. A seme?

Fr. Te poč po nje va Vedež.

Jur. Dragi ti, neka se oni drže domačega kapuza i repi.

Različite viesti.

† Fran Zupan. Tožnim srcem javljamo rodu viest, da je u Poljanah — občina Vepriac — preminuo dne 28. januara velezaslužni kapelan poljanski i obće štvanj rodojub veleč. g. Frane Zupan, nakon kratke bolesti providjen sv. sakramenti za umiruće. O smrti i pogrebu toga uzornoga svećenika i rodojuba imademo gotovu obitnu viest, koju smo radi nestašice prostora ostavili za buduću broj.

† Stjepan Nadlišek. Jučer u jutro preminuo je u našoj okolici (Sv. Iva) nakon podulje bolesti Stjepan Nadlišek, civilni zemljopjercar i jedan od najstarijih slovenskih rodojuba rečene okolice. Dugi niz godina sjedio je velevidni pokojnik u gradskom zastupstvu, branec i zagovaračaj počtena prava tršćanskih Slovenceva. Vječni pokoj zaslužnoma rodojubu, a njegovim milim naša iskrena sućut!

Udobrenje izbora. U IV. sjednici istarskoga sabora dne 3. t. mj. bijaše odobren na predlog dotičnog odbora izbor zastupnika Jonka i Mandića. U saboru nulažila se jedino talijanska saborska većina. O toj sjednici više drugi put.

U prenosu saboru iz Poreča u Pulu. U četvrti sjednici istarskoga sabora dne 3. t. mj. pričinit bijaše dopis namjestnika, kojim se javlja saboru, da kani Njeg. Veličanstvo savzati god. 1898. zasjedanje istarskoga sabora u Pulu, te se pozivlje sabor, da poduzme potrebite korake za prenos zemaljskog odbora iz Poreča u Pulu. O tomu govorili su Canciani i Bubba, te bijaše na predlog Benatti-ira izručena stvar polit. gospodarskom odboru na izvješće.

Premještanje. Ogronna većina poštansko-brzojavni činovnika tršćanskoga ravnateljstva uzdržnula je bez dvojbe ovih dana, kad je dočula, da je napokon uvidjelo i visoko ministarstvo u Beču, da treba odavle maknuti poznatoga poštanskoga nadkomesara Petra Cora. Taj gospodin premještan je naime odavle u laomost usljed mnogobrojnih pričužba, podnesenih proti njemu kod navedljive stru, suda, parlamenta i ministarstva. Ravnatelj Pokorny i gubi u njemu progosa savjetnika, pa kao što neželimo za takovim savjetnikom, nebesno požalili ni za ravnateljem kad bi hotio ili morao u druge krajeve.

Konačni uspjeh občinskih izbora u Pomjanju. Kako smo javili u zadnjem broju pobjedila je slovenska narodna stranka u III. izbornom tjelu kakve žestoke borbe proti domaćim odpućenicima i koparskim talijancem. U četvrtak i petak biralo je II. izbornom tjelo. I taj su bhjeli koparski smuljivoi proturati svoje pristaje. prodance i šarenjake, ale ostaje u omupni za 44 glasa.

U subotu biralo je konačno I. tjelo, koje su do sada držali Koprani i njihove podprnike. Nakon žestoke izborne borbe propali su šarenjaci i u tom tjelu sa jednim glasom manjina.

I tako se je očištila i ova naša občina šarenjačkog smrada, na čemu čast i hvale

tamošnjemu svietnomu puku i njegovim pravkom. Živili!

Vjantali se. Poznati naš mladi pjesnik i pisc g. Viktor Car-Emin vjenčao se dne 27. pr. mj. u Opatiji sa dražestom gospodicom Emom Jurkovičevom. Sretnom paru naše najdražđe čestitka.

Javni sastanci u našoj okolici. Pošto su izbori za gradsko, dotično zemaljsko zastupstvo u Trstu pred vratima, ukrelo je političko društvo „Edinost“ za buduću nedjelju javne sastanke za svih šest izbornih kotara naše okolice, na kojih će se proglasiti kandidati za pojedine kotare. Zadnji javni sastanak, održavan prošloga ponedjeljka u prostranih prostorijah „Tršćanskoga Sokola“, bijaše neočekivano mnogobrojno posjećen.

Izbori za zastupstvo grada Trsta, dotično za tršćanski zemaljski sabor, obavili će se u drugoj polovici tekućega mjeseca. Ako smo dobro obavješteni izbori će započeti dne 17. t. mj. u gradu, a svršiti će dne 28. t. mj. u okolici. Ako se pomisli, da su nam pred vrati i obćeniti državni izbori, to će se lahko pojmiti, u kakvoj se razdraženosti nalazi naše građanstvo.

Postarski ured u Zamoti. Iz Beča stigao je glas od visoke nadležne osobe, da je ustanovljenje c. kr. postarskoga ureda u Zamoti već dozvoljeno i da će se čim prije otvoriti. Radujemo se iskreno sa tamošnjim našim narodom.

„Hrvatsko pravo“ organ D. ra Franca, papapa hrvatske i slovenske zastupnike u Beču, to one, koji pripadaju stranci prava. O tim napadajima nije vrijedno ni voditi računa, same je vrijedno da se zabilježi, kako se s „Pravom“ shiže Krističeva „Prava naša Sloga“, koja u zadnjem broju donosi za Istrane izborni proglaš, a u kojemu se kaže, da se ne bira ni jed u Kroat. Dok ovoliko bilježimo objelodanjujemo vijest saopćenu nam od poznaće osobe, da je g. predsjednik glavnoga odjeljenja „Lega Nazionale“ u Trstu na 4 siječnja u 10 sati u jutro postarskom napućnicom broj 415 poslao for. 536.42 nv. štampariji na Rijeci.

Mi, naravno, iz ovoga niti stvaramo niti možemo stvoriti nikakova zaključka. Zašto „Lega Nazionale“ n. pr. nije mogla poslati te novce za kakovu svoju računju? Ali prijatelji naš moji, da naznačimo, da se u toj štampariji slaže „Prava Naša Sloga“, dok su mnogi uvjereni da se i „Pravi Dalmatinac“ izdaje troškom „Lega“.

Jedinstvo.

Iz obćine Ripenda-Rabvo dobili smo posve opravdanu jadikovku. Ono je znamenita luka, u koju dolaze svaki dan parobrodni, i po dva na dan, i u koju se utiče za zla vremena i do 20 brodova. Ima lučki, financijski i postarski ured. Ima 30 kuća, i prama tomu stanovnika i djeca. Ima i liepu crkvu Sv. Andrije — al se u njoj samo dva put u godini misli. Imaće neima sv misle, neima nikakve pobožnosti, neima nanka Božjega ni za odraslu ni za djecu, neima i obće nikakva nauka. Mučno je to sve ljudim, tim više ako pomisli, da se i među divlje narode šaljje blagovjesticke da šir kršćansku vjeru, a duoni te dubrota, što ju divljaci zaubih krajeva Afrike ili Amerike imadu, neimaju. Mučno njim je osobito za velikih blagodana, kad se svako kršćansko srce veseli svečanom službi Božjoj, uzvišenim i izabramim naukom, a kad sroga toga oni neimaju. Mučno je starijim koji za se, toli za svoju djecu, koja rastu kao da bi bila u najzadnoj zemlji svjeta. Mučno njim je, kad znadu, da plaćaju porez, da daju i oni svoj djecu na obranu kralja i kraljeva, a da neimaju nit delovnjoga nit kakvoga pastira. I tu, ako i za malen broj vidi se kako se razne i duhovne i svjetovne oblasti za naš puk brinu. Znamo čak da su se neke upravo zubni i nokti protivile, samo da zapreče da se naša djeca što nauče. Takovi su Italijani. Zabilježo i naši poglavarci, takovi je njihova ljubav za naš hrvatski puk i narod.

Je li moguće? Njeki dan su zandari vodili do Divače ubojicu oplakivanoga Ostrovnika i sustaji se u gostioni čekaju na daljiv vlat. Tu su se okriepili. Čujeno da su se na razstanku sa ubojicom i njegovim drugom srdačno pozdravili i kod toga parabili rieči, koje se ni ovdje začamo pričebiti. Pričuđeno su nadležnoj oblasti, pak čemo viditi što će slediti. Svakako nećemo toga zaboraviti, i nastojati čemo, da stvar svojedobno na svjetlo dođe, u koliko je tešitna.

Red na naših postah. Zadnji broj našega lista sa točnim i jasnim naslovom: O pr. talij. žreni putovao je odavle u Sena, pak u Zagreb, a od tamo natrag u Trst. Toliko do znanja ravnatelj g. Pokorny-u, molci ga, da se nebi za Boga na nas razsrđio, kad ove slavenke agitacije.

Štipendij za pravnika ili medicinara. Od prvoga s-mestra tekuce školeke godine 1896-97 razpisao je istarski državni štipendij iz kameralne zaklade za slušatelja prava ili

medicina iz istarskoga poluotoka na jednoj c. kr. univerzi u iznosu 157 forinti 50 novčića godinjih. Ako nebi bilo pravnika ili medicinara, podieliti će se štipendij od 84 forinta jednoma gimnazijalcu. Molbe redovito obložene imadu se slati na vis. e. kr. namjestništvo u Trstu do 15. februara t. g.

Ostavka većine tršćanskoga zastupstva u Trstu. U ponedjeljak dne 1. t. mj. dala je takozvana liberalna većina zastupstva grada Trsta ostavku radi toga, što je došla u sukob sa c. k. namjestništvom radi riešavanja izbornih reklama za predstojeće gradske dotično zemaljske izbore. Ta nazovi-liberalna većina vična do sada samovoljno vladati, mislila je, da može proti zakonu i svakoj pravici riešiti rečene reklame onako, kako njoj ide to najbolje u prilog. A kad je uvidila, da je naišla na odlučan odpor, dala je ostavku kano i prpošno li razmazeno diele, kojemu uzkratiš izpunjenje bile koli neopravdane željice. Sa većinom zastupstva dao je ostavku i načelnik Pitteri i članovi delegacije, to će morati vlada imenovati radi izbora i uprave posebnoga komesara.

Hrvatska čitaonica u Kastvu priređuje u nedjelju dne 7. t. mj. u prostorijah „Narodnoga Doma“ zabavu sljedećim rasporedom: 1. Korčulica: „Mandić, Spincić i Laginja“, spjevao Emin, uglasio M. Brajša. 2. Igrakaz: „Seljaci u gradu“, napisao Nikola Kos. 3. Šhor: „Slovenac i Hrvat“. 4. Tombola. 5. Ples. Početak u 7 i pol sati na večer. Uzimaju za gospodu 2 kruna, a za gospodjice i gospodjice 1 kruna. Darovi primaju se sa zalivalošću.

Veliki društveni plas priređuje u subotu dne 6. t. mj. „Tršćako podporno i bralno društvo“ u radnoj dvorani kazališta „Politeama Rossetti“. Početak na 9 sati u večer.

Koncert s plesom priređuje hrvatsko akademičko društvo „Zvonimir“ u Beču u slavu svoga petnaestogodinjeg obstanaka na dan 12. veljače 1897. uz blagouaklono surjelovanje g. g. Paule pl. Gaj, kvarteta Fitzner-Zavr, podupone glazbe bosansko-herceg, pjes. pukovnije br. 1 i svoga tamboraškoga zbora u „Ronacherovoj dvorani“ (f. Schellinggasse 4.) — Početak u 8 sati. — Čisti prihod namjenjen je potradalim Zagorcima. Dalmatincima i Bosancima. — Darovi primaju se sa zalivalošću.

Počtanske stvari. Iz Sv. Nedelje Labinci nam se tuže, da tamo dobivaju naš list tekar u subotu, dočim ga predbrojnici iz Kastelira dobivaju već u petak. U Labinci je pošta, pak držimo, da nemože biti nego zloba nekoga, ako se tu za cieli dan kasnije dobiva list nego u Kasteliru. Kod redovitoga poslovanja mogli bi i moruli i Labinci i Kastelirci lobiti list već petak svakoga tjedna.

Iz Barbanština. (Razne stvari). Znaš što, dieću i vrla „Naša Sloga“ dobro bi bilo, da bi i jedanput o nas što čulo.

U ovo zadnje doba počeli su se trjiti svi Barbančani, e da učinu njekeje potrebite ceste. Tako su učinili zadosta liepu cestu od Kancelirih do kufnina naše barbarske obćine i biskupije puljske proti Ceri, odkuda su ju i dalje učinili do Žminja. Drugu cestu učinise sami naši vrli Ponterci od Pontere do ceste, koja pelje u Vodujan, a malu cesticu stvorili si jesu i praktični Melničani od svog sela do svetivćenske ceste. Ove su godine projektirane dvie oveće ceste. I od medje svetivćanske do Dunaja, t. j. do ceste svetivćanske. Ovu će činit djelatni — kako se čuje — i naša gospoda: plovac barbarski i kapelan poranjanski, koji rado skrbe za dobro brižnog puka. Ovo zadnje doba mjerio je njeki gospodin inžinir iz Poreča odviše potrebnu cestu preko Raše proti Labinu, da bi se tako lakše došlo u dotičnu sa Riekom. Za tu cestu govorili su pomovno naši zastupnici, Dr. Laginja i prof. Spincić, i uade je, da će se već jednom napraviti. Reklo se je više puta, da smo na koncu svjeta, pošto dvie ceste peljaju do Barbana, a napried nijedna. Bože, da, da bi tako brzo dobili toli zdjenu komunikaciju sa Labinom i na svu onu stranu!

A to valja, da bude prije ili kasnije, pošto su ju nam ministri usljed mnogih molbeničak za stalno obećali. Još jedna bliža cesta bi se nam htjela u Pulu, a druga bliža u Vodujan. Bi ga Bog, čemo li i ovu sreću imati?

Od godinu 1891 amo stvorile se jesu nami škole na Pomjanju, u Svetoj Mariji od Zdravlja ili u Hreljih to se na novo otvorila ona u Šjinih. Dalje su nam visokom dozvolom dozvolili onu u Raklju i u Peteljih, ali slaba godišta i druge preke nužde, nam jošter ne dopuštise iste graditi. Čemo s vremenom malo po malo, ko će Bog. Samo veoma velika škoda, da

njekeji roditelji premalo cene škola, zašto ju premalo pohađaju školska djeca.

U Raklju polag Karnice, što spada pod obćinu Barban, su si — još nije odviše tomu — učinili svoje posebno upravno viede, da bi lakše proskrbili za boljak onog mjesta.

Dvije tri obitelji sagradiše si težkom mukom liepu šternu, a onu veliku, jur duvozlenu, u Šjinih odgadjaju od dana do dana. Ako se pomisli, da je u Puli tifa osobito radi slabe vode, to bi nam bilo liepo, da bi nam dieta i ministarstvo pružilo obilatu podporu za ovaj glede vode nesretni komat zemlje, da nam ne bi bilo treba poradi oskudice dotre pitke vode piti ogavnu vodn iz kaljuž. O, vi više oblasti smilujte se nami!

Govore, da će kapelan tamo na Pomjanju srećno početi graditi malu crkvu usried svoje toli raširene kapelanije, koja da je najveća u cijeloj poretčko-puljskoj biskupiji, čim mu stigne visoka dozvola. Kažu, da su već počeli voziti vapno i kameenje. Svi dobri ljudi ga podpomažu. Nješto da ima novca sabranoga za gradnju, no da mu nedostaje još puno toga. Pošto ima dobru želju, neka se ga sjete sretnici dobrovoljci! Treba je učiti i kratki put, pošto se, osobito ljetos, radi oskudice vina i noveća čuju svakojake novosti i što je na slavu Boga, plemeniti sve svrha.

Prošla ješ godina za mnoge veoma nesretna. Osim malo vina, čuda mokrine i drugih nesreća čusmo odviše tužnj gramova i strjela. Trojicu iz komun barbarskoga je lani strjela ubila, jednog iz Raklja a dva iz Koromanih na Pomjanju. Ona je još strjela udarila u crkvu pomjanjsku kao i u knđu na postaji u Vodjanju. Molimo Boga, e da bi nas očuvao ovako srčbe svoje!

Napokon možda po svoj Istri ili barem po doljnoj po nješto skrvi nam je davala obilica biesnih psad i sad u blizini našoj u Puli tifi, kamo naš narod mora da hođi u potrebah i poslovih.

Mili Bože nas očuvaj u ovoj novoj godini svakoga zla, ter nam darovao srčbe svakojake!

Iz Vrhnika pišu nam 30ji t. g. Napokon pao sam i ja po nesreći u trgovačkim poslovima na Roduliju i prispio vas isprebijan od slabog puta a i lošog vremena u drevni Vrhnik. U skromnoj sobici pitam se sad kame si došao i kod čes? Gorjki kraj hrvatskog primorja kao da čes rukom dohvatiti a k njemu nemožeš, jer (molim ne smijte se) nema s njim nikakve zveze. Kočija neima ni ista pošta, da bi s njom do Krka. Jutros pregledao sam luku. Tamo našoj zbija liepu luku sa još liepšom r i v o m. U njoj bilo smjsteno nekoliko ovećih baraka i malenih brodic. Taj srećiv jednog pomorca, zapitah ga: kako to, da k vama ne dolazi parobrod kad imate tako liepu luku i r i v u? Ej gospodine, odgovori, k nama šaljje va po samo po letu „za r u g o“ kada i paljak brodit mora a po zimi kad je potreba, no gre. A zašto? Zapitah ja. A zašto? Zač za nas nemare. Na obćini se malo skrbe, a kapitan od vapora morda govore, da nemoru do nas. I tako gre napro. Blaženo nam je po Englezkoj i Americi, kad ima više vapora nego u nas barak. Taj ih ima dosta i kod nas, odvrhmo mu. Ima, ina, al se za bodule, zač boduli kakor da nebi bili u Europi. Nasmijah se baš od sra i rekeh mu: bome prije velite kad kazete da boduli po ovakoj sveti ne žim u Europi. A šta biste vi nato gospodine uređići? (Kad bi bilo u našoj moći, nebi bilo tih maćuhinskih mjerja. Imala bi obćina obratiti se na ministarstvo trgovine u Beč i izposlovati, da dozlazi parobrod i u zimi u Vrhnik. To je Jošta žalostna ma... Op. uređ.)

Listnica uredništva.

Gosp. V. S. J. Boč. Izvolite nam poslati dotičnu obranu, koju do sada neprimismo. Č. n. p. „Tršćanski list“ i „Rieka“: izvolite nam javiti naslov one osobe, koja dieč i šta onaj broj našega lista, pak čemo mi s njim obratiti. Hvala vam na obavijesti i prijateljski odzdrav!

Listnica opravke.

Gosp. I. R. Rieka (trornica torpeda). Slati čemo od sada vašim velevidnim drugovom — kako nam pišete; krmiva je na psiti ako njim nije list redovito dolazio. Svim prijateljski pozdrav. Živili!

Slavnost uprava „Hrvatsko kavao“ ložićke na Braču. Poslali smo vam jedan broj na ogled. Pristajemo na šaljje glede predbroje.

G. B. D. u Sv. M. Poslali smo do sad izaslita tri broja za dvojicu; pošljati čemo 19 listnaka ukupno. Željani račun slijedi.

Sl. Hrv. čitaonica Brinj. Poslali smo ovih dana dodanjen brojere šaljeno danas današnji, pošljati čemo sledede.

G. M. K. u T. Primiti smo predplatu, žalje mo i pošljati čemo list.

M. T. Prizelo nam pismo, račun čemo slijediti.

G. K. u K. Gajemo vam list i slati čemo kako šelite.

G. I. A. K. u P. Uradihli čemo se s budućim brojem.

75.000 kruna iznaša glavni zgoditak velike loterije u Innsbuku. Loze po 50 kr. Izplaćuje se u gotovom uz 20% odbitka. Upozorujemo naše cijenjene čitatelje, da je vučenje neoporecivo 20. februara.

Br. 61

Razpis natječaja

Podpisano občinsko glavarstvo razpisuje ovim natječaj za službu občinskog tajnika uz godišnju plaću od 500 forinti, izplativih u mjesečnim antecipatnim obrocima.

Natjecatelji imaju do 28. februara t. g. podneti podpisano svoje molbe uz kratni list, svjedočbu dosadašnje službe i prakse u občinskoj manipulaciji, dokaz poznavanja hrvatskog kao uredovnog jezika kod občine, onda talijanskog, a po mogućnosti i njemačkog jezika.

Glavarstvo občine

Boljun dne 30. jenara 1897.

načelnik

Jakov Buretić.

Dobra i jeftina roba.

Podpisani časte se dati na znanje p. n. občinstvu, da su otvorili na Rieci, na kursu izpod kuća Mohovičeve novu trgovinu rukotvorina, predenina, rubenine i malih sličnih stvari.

Obzirom na to, da podupno obskrbljeni sa dotičnim stvarmi i obzirom na niske cijene, goje agadnu nadu, da će se muogi kod njih poslužiti.

Preporučuje se pedpori p. n. občinstva, bilježe se najuljudnije

Teodor i Emilij braća Rade.

Svećar J. Kopač Solkanska cesta u GORICI broj 9.

pčelno-vošćene svieće

kilogram po for. 2.45

Da su ove svieće, koje nose protokolirani trojnički znak, nepokvarene, jamčim sa svotom od 1000 kruna.

Svieće slabije vrsti za pogrebe i postrant razsvietu crkava dobivaju se po vrlo niskoj cijeni.

Prodajem takodjer tamjan za crkve

Lacrima najčistiji	kg. po for.	1.20
obični		1.—
Granis		—60

Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarkije prosto od poštarine.

Velka lotrija u Inomostu po 50 novčića.

Vučenje

Predzadnji tjedan

Glavni zgoditak

75.000 krunah.

U gotovom sa 20% odbitka.

Srećke po 50 novč. preporuča: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co, Girolamo Morpurgo, Iga. Neuman, Marco Nigris, Enrico Schifmann.

Pserhoferova

Ijekarna „K zlatnoj državnoj jabuki“

Beč I, — Singerstrasse broj 15 — Beč L.

J. Pserhoferove krugljice za čišćenje

jean davno prokušano, lahko čisteće i od više ljeknika občinstvu preporučeno domaće sredstvo. Ove krugljice su iste, poznane občinstvu već više desetljeća pod imenom „J. Pserhoferove krugljice“.

Cijena krugljica: 1 škatulja sa 15 krugljica 31 nč.; jedan omot sa 6 škatulja 1 for. 5 nč. Ako se inos unaprijed plati, stane sa poštarinom zajedno: 1 omot 1 for. 25 nč.; 2 omota 2 for. 30 nč.; 3 omota 3 for. 36 nč.; 4 omota 4 for. 40 nč.; 5 omota 5 for. 20 nč.; 10 omota 9 for. 20 nč. (Manje od jednog omota sa ne raspoložlj.)

Molimo da se izričito zahtjeva: „J. Pserhoferove krugljice za čišćenje“ i paziti valja, da poklopac svake škatulje inado isti podpis: J. Pserhofer sa crvenim mastilom napisan, kojega je vidjeti u naputku sa porabu.

Balsam za ozebline „J. Pserhofer“, 1 bočica 40 nov.; prosto poštarine 60 nč.

Trputčev sok za liječenje sleza 1 bočica 50 nč.

Balsam za guš 1 bočica 40 nov., prosto poštarine 60 nč.

Stolovi kala preparirani, izvrsno krapnjače sredstvo, isto sa želudac i živec; 1 litra mala-vila III alikura stoji 3 for., sa litra 1 for. 50 nov., sa litra 50 nč.

Borka želudacna linktura (vrlo silovita esenca zvana) 1 bočica 40 nov., prosto poštarine 60 nč.

Osim inenovanih pripravah inado se djelomično u pohrani svi u austrijskih novimih ta- inenovani farmaceutički specijaliteti. Na zahtjevanje priskrbljuju se točno sve u skladu sa na- išeće se trošine po vrlo niskoj cijeni.

Razpolažanje po pošti izvršuje se točno, a novac valja unaprijed odposlati; veća naručna išeće se takodjer uz poštarinsko pauzelje.

Kod odasljanja novca po poštarinskoj naputnici stane portio manje nego uz pouzete.

Gosp. Gabriel Pregoni Ijekarnik u Ljubljani.

Molim Vas poslati mi 30 bočica Vaše dobroznane želudacne linkture, koji se lekica može nazvati „Lazim vrbom“.

S. P. Pregoni, Ljubljana.

Otkada se je počela moja suprugina ljekiti Vašom želudacnom linkturom, poboljšalo se je moje stanje u toliko, da se dan kao da je ponudila. Francisko Prešutti, Ljubljana.

Želudacna linktura Pregoni-a raz- prodaje se u Ijekarni po 15 nč. bočica.

Tko pije **Kathreiner-Kneippovu** sladovu kavu?

Ljekarna k Zrinjskomu **H. BRODJOVIN** Zagreb, Zrinjski trg broj 20.

Preporuča kao najbolje sredstvo proti kašlju, promuklosti, hripavosti, prosholi i plućnomu kataru svježi **trputčev sok.** Cijena bočice 75 novč.

Uz taj iz svježeg bilja priredjen sok preporučam moj izvrstan djelujući:

Gorski čaj proti kašlju, koji znatno pospješuje djelovanje istoga Cijena omota 85 nč.

Sok proti kašlju za djecu. Djeluje izvrstan kod djece kod prehlade, kašlja, hripavca i plućnih bolesti. Cijena bočice 50 nč.

Najbolje sredstvo je:

Mazilo proti kostobolji kod trganja, reumatizma, ischiasa, bolih u zglobovima kukovima, te kod svih podkožnih bolesti, koje nastaju usljed prehlade i nuzelosti. Cijena bočice sa naputkom 75 nč.

Obširni cienici na zahtjev badava i franko.

Ljekarna k Zrinjskomu **H. BRODJOVIN** Zagreb, Zrinjski trg broj 20.

Svi koji žele biti i ostati zdravi, bez da se ostave ugodnoga užitka kave. Primjesa Kathreinerove kave odstranjuje obće poznato i naročito kod redovitoga užitka zdravlju škodljivo i živce uzrujavajuće djelovanje zrnate kave. ****

Svi kojima je zdravlje poremećeno. Naročito se je kod bolesnih na živcima i želudcu u hiljadama slučajeva „čista“ Kathreinerova kava pokazala kao izvrstan, zdravo i tako probavljivo piće. ****

Sve gospodje i djeca nježnoga ustroja, kojima hraniva Kathreinerova kava dobro prija i s toga ju „čistu“ ili sa zratom kavom pomješanu osobito vole radi njenog ugodnog i voljkog teka. ****

Svi koji u svom kućanstvu hoće štediti, a ipak žele piti tečnu i zdravu kavu. To pruža jedino i u punoj mjeri Kathreinerova kava kao primjesa zrnatoj ili ako se „čista“ pije. ****

Kathreiner-Kneippova sladova kava prava je zdravstvena i obilježna kava, najčišći naravni produkt u čistim zrnima iz najboljega siada tvorena, te joj se po priznanju prvih ljekničkih autoriteta prokušanim Kathreinerovim načinom pođeje omiljoo okus zrnate kave. Jedino Kathreinerova kava sjodnjuje u sobi, sa ugodnim tekom eksotičke zrnate kave, sve zdravstvena ljeknički priznata i potvrđena prednosti domaće sladove kave. ****

Molba: Tko neželj biti zaveden ili oštećen neka kod kupovanja točno pazi na polag otenuti zaštitni znak, koji se nalazi „Kathreiner“ i na svakom originalnom omotu sa imenom „Kathreiner“.

Omoti bez imena „Kathreiner“ patvoreni su.